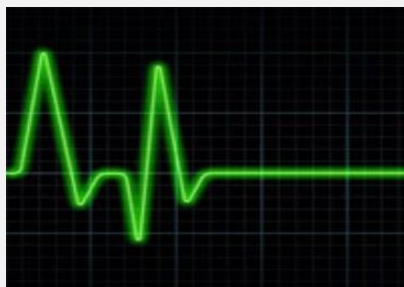

آیا انسان در خطر انقراض قرار دارد؟

یافته‌های پژوهشگران بر اساس مطالعات ژنتیکی روی گروه‌های مختلف انسانی نشان می‌دهد که نژاد بشر در حدود هفت هزار سال پیش به‌طور جدی در آستانه انقراض بوده و در این زمان تنها یک‌بیستم مردان کره زمین زنده ماندند.

یافته‌های پژوهشگران بر اساس مطالعات ژنتیکی روی گروه‌های مختلف انسانی نشان می‌دهد که نژاد بشر در حدود هفت هزار سال پیش به‌طور جدی در آستانه انقراض بوده و در این زمان تنها یک‌بیستم مردان کره زمین زنده ماندند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از سیناپرس، دانش ژنتیک می‌تواند بسیاری از موارد پنهان در چرخه حیات را آشکار کند. تقسیمات غیرعادی گونه‌ها، ریشه‌ها و خاستگاه اجداد ما و بسیاری موارد مشابه، تنها به کمک دانش ژنتیک کشف می‌شوند. یکی از مواردی که بر پایه ژنتیک موردتوجه دانشمندان قرار گرفته است، بحث احتمال انقراض نسل انسان است زیرا پیش‌ازاین کره زمین شاهد این حقیقت بوده که نژاد بشر تا لبه پرتگاه انقراض پیش رفته و البته موفق به بقای خود شده است.

دانشمندان در مطالعات خود دریافتند که در حدود دوره‌ای برابر با دو هزار سال که از آن به‌عنوان عصر زوال یاد می‌شود، در برابر هر ۱۷ زن تنها یک مرد باقابلیت تولیدمثل در کره زمین باقی‌مانده بود. این شرایط از طریق مطالعه خط ژنتیکی خونی قابل‌اثبات بوده و تقریباً در سراسر جهان رخ‌داده است.

یافته‌های ژنتیکی پژوهشگران نشان می‌دهد که انسان در حدود هفت هزار سال پیش به‌طور جدی در خطر انقراض قرار داشت. این شاخص‌های ژنتیکی برای برخی از زمان‌ها وجود داشته‌اند؛ که از آن با عنوان تنگنای کروموزوم Y در عصر نوسنگی (Neolithic Y-chromosome bottleneck) یاد می‌شود. در حقیقت یافته‌های موجود نشان می‌دهد در عصر سنگ، تنوع ژنتیکی نژاد انسان به‌طور جدی با انسداد و محدودیت روبه‌رو می‌شود که این ویژگی به‌طور مشهودی در گونه انسان‌های مذکر و ویژگی‌های ژنتیکی منتقل‌شده از پدران، قابل‌مشاهده است. دانشمندان در مطالعات خود دریافتند که در حدود دوره‌ای برابر با دو هزار سال که از آن به‌عنوان عصر زوال یاد می‌شود، در برابر هر ۱۷ زن تنها یک مرد باقابلیت تولیدمثل در کره زمین باقی‌مانده بود. این شرایط از طریق مطالعه خط ژنتیکی خونی قابل‌اثبات بوده و تقریباً در سراسر جهان رخ‌داده است. درگذشته، پژوهشگران گمان می‌کردند که دلیل این موضوع، نوع رفتار انسان و الگوهای مهاجرتی وی به‌منظور کشف سرزمین‌های بکر و جدید بوده که از آن با عنوان تأثیرات بنیان‌گذاران یاد می‌شد. بر این اساس به نظر می‌رسید که تنها گروه محدودی از انسان‌های آن روزگار برای اکتشاف مناطق جدید و بنیان نهادن سکونتگاه‌های نو، پیش‌قدم شده و اقدام می‌کردند.

اما نتایج یک مطالعه جدید که در مجله علمی طبیعت منتشر شده است، دلیل این روند نزدیک به انقراض را در انسان، بسیار خشن‌تر و جدی‌دانسته و اعلام می‌کند که دلیل این موضوع، کشتار بی‌رحمانه و وسیع انسان‌ها توسط هم‌نوعانشان بوده است. بر این اساس، مناطق گسترده‌ای در آسیا، اروپا، آفریقا و خاورمیانه در بازه زمانی ۷ تا ۵ هزار سال پیش شاهد کشتار گسترده انسانی بوده و با توجه به این موضوع که مردان به میزان به‌مراتب بیشتری نسبت به زنان در جنگ‌ها درگیر شده و کشته می‌شدند و پدران کروموزوم Y خود را به فرزندان خود منتقل می‌کنند، شاهد این هستیم که کل خانواده‌ها باید در مناطق وسیعی از جهان دچار تخریب ژنتیکی ناشی از این کشتار گسترده شدند. تخمین زده می‌شود که کل جمعیت انسانی کره زمین در این دوران بین ۵ تا ۲۰ میلیون نفر بوده و برای ایجاد تأثیرات ژنتیکی گسترده‌ای که شاهد آن هستیم، احتمالاً باید حدود ۹,۵ میلیون مرد از این جمعیت کشته شده باشند.

دلیل این کشتار چیست؟

تیمی از پژوهشگران دانشگاه استنفورد، به بررسی این موضوع پرداخته و رقابت بین گروه‌های خانوادگی و قبایلی که با یکدیگر رابطه خونی دارند را دلیل اصلی این کشتار وسیع عنوان می‌کنند. این قبایل عموماً از یک نیا و جد مشترک بوده و با شکل‌گیری ویژگی‌های انحصاری قبیله‌ای در کنار تلاش برای ترویج

تفاوت‌ها و اثبات برتری خود، مبادرت به نبرد و کشتار رقبا می‌کردند.

به گفته پژوهشگران، این کشتار وسیع جهانی کمی پیش از آغاز تمدن در چهار هزار سال پیش در منطقه بین‌النهرین و سومر رخ داده و تأثیراتی عمیق بر تنوع ژنتیکی انسان داشته است. این کشتار وسیع مردان توسط یکدیگر، منجر به انقراض بسیاری از آن‌ها شده و در نتیجه بسیاری از خطوط ژنتیکی از بین رفتند. در این شرایط، قبیله‌های پیروز، مردان مسلح حریف خود را از بین می‌بردند تا از تسلط به آن‌ها و ریشه‌کن شدن رقابت بالقوه جلوگیری شود. آن‌ها پس از آن زنان باقیمانده قبایل شکست‌خورده را تصاحب می‌کردند.

طبق یافته‌های محققان، این قتل‌عام بسیار وحشتناک بوده و بر اثر این کشتار شدید شد فقط یک‌بیستم کل جمعیت مردان کره زمین نجات یافتند. به گفته دانشمندان، دلیل این موضوع نیز تلاش برای دستیابی به منابع حیاتی بود زیرا جامعه انسانی در حدود ۱۲۰۰۰ سال پیش از شرایط شکار و جمع‌آوری غذا که دائماً در حال کوچ به مناطق جدید بودند، به جوامع کشاورزی تبدیل شده است. این موضوع سبب ایجاد حس مالکیت در آن‌ها شده و از سوی دیگر منابع مورد استفاده در اقتصاد مبتنی بر کشاورزی بسیار محدود بود.

در این زمان، گروه‌های انسانی سیستم‌های سازمان جوامع خود را بر اساس عضویت در خانواده شکل داده و از لحاظ کروموزوم، به نظر می‌رسد که تمامی اعضای یک قبیله دارای جدی مشترک بودند. این موضوع به معنی نابودی خط ژنتیکی Y در صورت کشتار تمامی افراد قبیله بود. البته در حال حاضر دانشمندان شواهد مستقیمی از این شرایط در دست نداشته و تنها می‌دانند در بازه زمانی فوق‌الذکر، بخش عمده‌ای از جمعیت مردان کره زمین نابود شده‌اند که فرضیه‌های دیگری مانند شیوع بیماری‌هایی که فقط مردان را درگیر می‌کرد نیز وجود دارد. به هر حال این موضوع نشان می‌دهد بشر در گذشته‌های نه‌چندان دور تا لبه پرتگاه انقراض پیش رفته است و سؤال مهمی که در این میان وجود دارد، این است که آیا امکان تکرار این فاجعه برای بار دیگر محتمل است یا نه؟

منبع: foxnews